

TRIDUUM SACRUM

ODER

VOLLSTÄNDIGES OFFICIUM

DER LETZTEN DREI TAGE

DER HL. CHARWOCHE

NACH DEM RÖMISCHEN BREVIER.

ZUM GEBRAUCHE FÜR

KLERIKER UND KLOSTERFRAUEN.

FÜR LETZTERE

NAMENTLICH MIT DEUTSCHEN RUBRIKEN VERSEHEN.

WÜRZBURG.

Druck und Verlag der Stahel'schen Buch- und Kunsthandlung.

1864.

mg.

Fridum

288^v

TRIDUUM SACRUM

ODER

VOLLSTÄNDIGES OFFICIUM

DER LETZTEN DREI TAGE

DER HL. CHARWOCHE

NACH DEM RÖMISCHEN BREVIER.

ZUM GEBRAUCHE FÜR

KLERIKER UND KLOSTERFRAUEN.

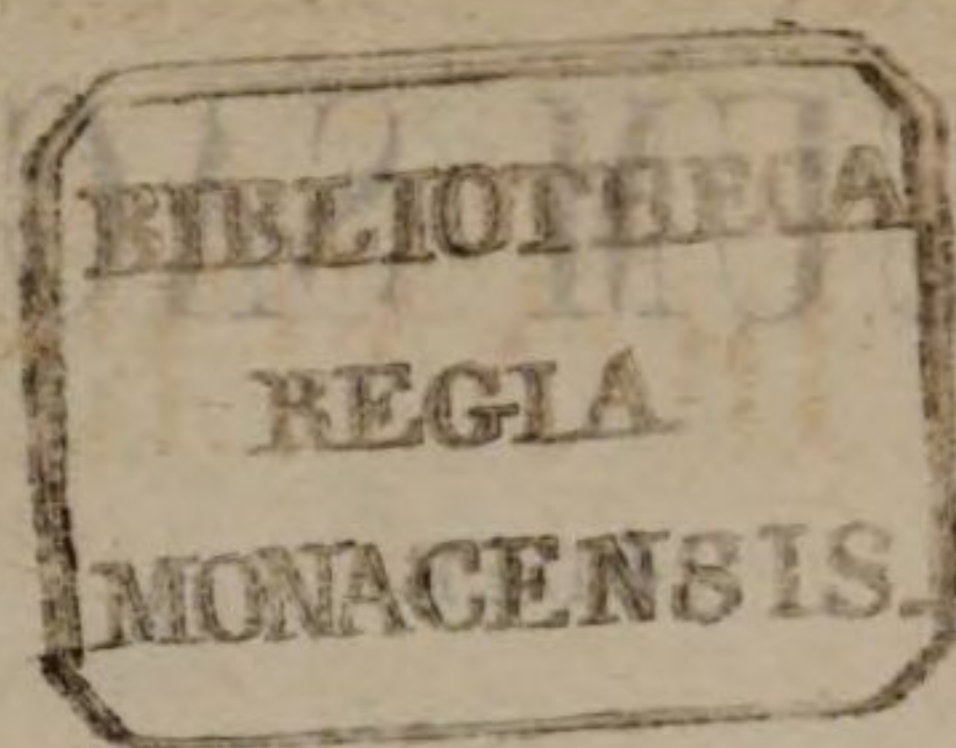
FÜR LETZTERE

NAMENTLICH MIT DEUTSCHEN RUBRIKEN VERSEHEN.

WÜRZBURG.

Druck und Verlag der Stahel'schen Buch- und Kunsthandlung.

1864.

Motto :

Christus schalt nicht wieder, als Er gescholten ward; drohete nicht, als Er litt; sondern überliess sich Dem, der Ihn ungerecht verurtheilte. I. Petri, 2: 23.

Bemerkungen siehe Schlussseite.

GRÜNER DONNERSTAG.

METTEN.

Im Stillen zu beten: Pater, Ave, Credo. Sodann wird unmittelbar mit der Antifon des ersten Psalms begonnen.

Erste Nocturn.

Antifon: Zelus domus tuæ comedit me, et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Psalm 63.

Salvum me fac Deus: * quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundum: * et non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, rauce factæ sunt fauces meæ: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: * quæ non rapui, tunc exsolvebam.

Deus tu scis insipientiam meam: * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expectant te Domine, * Domine virtutum.

Non confundantur super me, * qui quærent te, Deus Israël.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * et opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

Et operui in jejunio animam meam: * et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: * et factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta:

* et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempestas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas faciém tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit:

* et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum: * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum déserta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem et úngulas.

Videant páu-peres, et læ-téntur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra:

Quóniam exaudivit páu-peres Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam: * et qui díligunt nomen ejus, habítábunt in ea.

Ant. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidé-runt super me. *Ant.* Aver-tántur retrórsum, et eru-béscant, qui cógitant mihi mala.

Psalm 69.

DEus, in adjutórium me-um inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et reve-reántur, * qui quærunt áni-mam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erube-scéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pau-per sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberá-tor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. Avertántur retrór-sum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

Psalm 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætér-num: * in justítia tua lí-bera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum pro-tectórem, et in locum mu-nítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium me-um es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iníqui.

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum
ex útero: * de ventre ma-
tris meæ tu es protector
meus.

In te cantátio mea sem-
per: * tamquam prodígium
factus sum multis: et tu
adjútor fortis.

Repleátur os meum lau-
de, ut cantem glóriam tu-
am: * tota die magnítudi-
nem tuam.

Ne projícias me in tém-
pore senectútis: * cum de-
fécerit virtus mea, ne dere-
línquas me.

Quia dixerunt inimíci
mei mihi: * et qui custo-
diébant animam meam,
consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelí-
quit eum, persequímini,
et comprehéndite eum: *
quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris à me: *
Deus meus in auxílium
meum réspice.

Confundántur et defi-
ciant detrahéntes animæ
meæ: * operiántur confu-
sione et pudóre, qui quæ-
runt mala mihi.

Ego autem semper spe-
rábo; * et adjíciam super
omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit
justítiam tuam: * tota die
salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi
litteratúram, introibo in
poténtias Dómini: * Dó-
mine memorábor justítiæ
tuæ solíus.

Deus docuísti me à ju-
ventúte mea: * et usque
nunc pronuntiábo mirabí-
lia tua:

Et usque in senéctam
et sénium: * Deus ne de-
relínquas me.

Donec annúntiem bráchi-
um tuum * generatióni om-
ni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et ju-
stítiam tuam Deus usque
in altíssima, quæ fecísti
magnália: * Deus quis sí-
milis tibi?

Quantas ostendísti mihi
tribulatiónes multas, et
malas: et convérsus vivi-
ficásti me: * et de abyssis
terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificén-
tiam tuam: * et convérsus
consolátus es me.

Nam et ego confitébor
tibi in vasis psalmi veri-
tatem tuam: * Deus psal-
lam tibi in cíthara, sanctus
Israel.

Exultábunt lábia mea,
cum cantávero tibi: * et
ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota
die meditábitur justítiam
tuam: * cum confúsi et

revériti fuerint, qui quæerunt mala mihi.

Ant. Deus meus éripe me de manu peccatoris. *Ÿ.* Avertántur retrórsum, et erubéscant. *R.* Qui cógitant mihi mala.

Pater noster, *ganz im Stillen.*

Lectio I.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ

Aleph. Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua dómina Géntium; princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus: omnes amíci ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitudínem servitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehenderunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destrúctæ, sacerdótes ejus geméntes, vírgines ejus squálidæ,

et ipsa opprèssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitudínem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fieri potest, tránseat á me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma.

Ÿ. Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio II.

Vau. Et egréssus est à filia Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut arietes, non invenientes páscua, et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu ho-

stili, et non esset auxiliator: viderunt eam hostes, et deriserunt sabbata ejus.

Heth. Peccatum peccavit Jerúsalem, propterea instabilis facta est: omnes qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

Teth. Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordata est finis sui: deposita est vehementer, non habens consolatorem: vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum; nunc videbitis turbam, quae circumdabit me: * Vos fugam capietis, et ego vadam immolari pro vobis.

Ÿ. Ecce appropinquat hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam.

Lectio III.

Jod. Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus: quia vidit Gentes ingressas Sanctuarium suum, de quibus praeceperas

ne intrarent in Ecclesiam tuam.

Caph. Omnis populus ejus gemens, et quaerens panem: dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocillandam animam. Vide Domine, et considera, quoniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiavit me, ut locutus est Dominus in die irae furoris sui.

Mem. De excelsis misit ignem in ossibus meis, et erudit me: expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum: posuit me desolatam, tota die mœrore confectam.

Nun. Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in manu ejus convolutae sunt, et impositae collo meo: infirmata est virtus mea; dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: ipse autem

vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

Ÿ. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. Ecce.

Zweite Nocturn.

Ant. Liberávit Dóminus páuperem à poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Psalm 71.

DEus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare: * et à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem à poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícant ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * om-

nes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Liberávit Dóminus páuperem à poténte, et ínopem, cui non erat ad-jútor. *Ant.* Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalm 72.

QUàm bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos: * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuít eos supér-bia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo: * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctu-árium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut somnium surgéntium Dómine, * in civitate tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dextéram meam: et in voluntate tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et á te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se á te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.

Ant. Cogitavérunt impii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Ant. Exúrge Dómine, et júdica causam meam.

Psalm 73.

UT quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves pás-cuæ tuæ?

Memor esto congrega-tiónis tuæ, * quam posse-dísti ab inítio.

Redemísti virgam hære-ditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est ini-mícus in sancto?

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt sígna sua, sígna: * et non cognové-runt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanc-tuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei á terra.

Signa nostra non vídi-mus, jam non est Pro-phéta: * et nos non cog-nóscet ámplius.

Usquequó Deus impro-
perábit inimícus? * irri-
tat adversárius nomen tuum
in finem?

Ut quid avértis manum
tuam, et dexteram tuam, *
de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster
ante sæcula: * operátus est
salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in vir-
túte tua mare: * contri-
bulásti cápita draconum in
aquis.

Tu confregísti cápita
draconis: * dedísti eum
escam pópulis Aethíopum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes: * tu siccásti flú-
vios Ethan.

Tuus est dies, et tua
est nox: * tu fabricátus
es auróram et solem.

Tu fecísti omnes térmi-
nos terræ: * æstátem et
ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius, ini-
mícus improperávit Dó-
mino: * et pópulus insí-
piens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et áni-
mas páuperum tuórum ne
obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum: * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terræ,
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis

factus confúsus: * pauper
et inops laudábunt nomen
tuum.

Exúrge Deus, júdica
causam tuam, * memor esto
improperiórum tuórum,
eórum quæ ab insipiente
sunt tota die.

Ne obliviscáris voces
inimicórum tuórum: * su-
pérbia eórum, qui te odé-
runt, ascéndit semper.

Ant. Exúrge Dómine,
et júdica causam meam.

V. Deus meus éripe me
de manu peccatóris.

R. Et de manu contra
legem agéntis, et iníqui.
Pater noster im Stillen.

Lectio IV.

Ex Tractátu sancti Augu-
stíni Epíscopi super Psal-
mos

EXáudi Deus oratió-
nem meam, et ne despéxe-
ris deprecationem meam:
inténde mihi, et exáudi
me. Satagéntis, solíciti,
in tributatióne pósito, verba
sunt ista. Orat multa pá-
tiens, de malo liberári de-
síderans. Súperest ut vi-
deámus in quo malo sit:
et cúm dícere coeperit,
agnoscámus ibi nos esse:
ut communicáta tribula-
tióne, conjungámus ora-

tionem. Contristatus sum, inquit, in exercitatione mea, et conturbatus sum. Ubi contristatus? Ubi conturbatus? In exercitatione mea, inquit. Homines malos, quos patitur, commemoratus est; eandemque passionem malorum hominum exercitationem suam dixit. Ne putetis, gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis agere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigatur, aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceatur.

R. Amicus meus osculi me tradidit signo: quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum: hoc malum fecit signum, qui per osculum adimplavit homicidium: * Infelix praetermisit pretium sanguinis, et in fine laqueo se suspendit.

V. Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. Infelix.

Lectio V.

UTinam ergo qui nos modo exercent, convertantur, et nobiscum exerceantur: tamen quamdiu ita sunt ut exercent, non eos odemus: quia in eo quod malus est quis

eorum, utrum usque in finem perseveraturus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi videris odisse inimicum, fratrem odisti, et nescis. Diabolus, et angeli ejus in Scripturis sanctis manifestati sunt nobis, quod ad ignem aeternum sint destinati. Ipsorum tantum desperanda est correctio, contra quos habemus occultam luctam: ad quam luctam nos armat Apostolus, dicens: Non est nobis colluctatio adversus carnem, et sanguinem: id est, non adversus homines, quos videtis, sed adversus principes, et potestates, et rectores mundi, tenebrarum harum. Ne forte cum dixisset, mundi; intelligeres, daemones esse rectores coeli et terrae. Mundi dixit, tenebrarum harum: mundi dixit, amatorum mundi: mundi dixit, impiorum, et iniquorum: mundi dixit, de quo dicit Evangelium: Et mundus eum non cognovit.

R. Judas mercator pessimus osculo petiit Dominum: ille ut agnus innocens non negavit Judae osculum: * Denariorum numero Christum Judaeis tradidit.

Ÿ. Mélius illi erat, si natus non fuisset. Denariórum.

Lectio VI.

QUóniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate. Attende glóriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descendat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo híc ait, iniquitatem; perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitate iniquitatem, et contradictionem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem: et tamen et ipsos expéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid faciunt.

R. Unus ex discípulis

meis tradet me hódie: Væ illi, per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuisset.

Ÿ. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. Mélius illi.

Dritte Nocturn.

Ant. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitatem.

Psalm 74.

CONfitebimur tibi Déus: * confitebimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cú accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum; * nolíte loqui advérsus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque

á desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bíbent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justí.

Ant. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Ant. Terra trémuit et quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

Psalm 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabilíter á móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum

suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in manibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit,

Cúm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitátionis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Domino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili et ei, qui affert spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Terra trémuit, et quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

Ant. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi máni-bus meis.

Psalm 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ
Deum exquisívi, mánibus
meis nocte contra eum: *
et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea, * memor fui Dei, et
delectátus sum, et exerci-
tátus sum: et defécit spi-
ritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei: * turbátus sum,
et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos:
* et annos ætérnos in
mente hábui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et exer-
citábar, et scopébam spíri-
tum meum.

Numquid in ætérnum
projíciet Deus: * aut non
appónet ut complacítior
sit adhuc?

Aut in finem misericór-
diam suam abscíndet, * á
generatióne in generatió-
nem?

Aut obliviscétur mise-
réri Deus? * aut continé-
bit in ira sua misericórdias
suas?

Et dixi: Nunc coepi: *
hæc mutatio dexteræ Ex-
celsi.

Memor fui óperum Dómi-
ni: * quia memor ero ab
inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómni-
bus opéribus tuis: * et in

adinventiόνibus tuis exer-
cébor.

Deus in sancto via tua:
quis Deus magnus sicut
Deus noster? * tu es Deus,
qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópu-
lis virtútem tuam: * rede-
místi in bráchio tuo pópu-
lum tuum, filios Jacob,
et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus,
vidérunt te aquæ: * et
timuérunt, et turbátæ sunt
abyssi.

Multitúdo sónitus aquá-
rum: * vocem dedérunt
nubes.

Etenim sagíttæ tuæ
tránseunt: * vox tonítrui
tui in rota.

Illuxérunt coruscationes
tuæ orbi terræ: * commóta
est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sé-
mitæ tuæ in aquis multis: *
et vestígia tua non cog-
noscéntur.

Deduxísti sicut oves pó-
pulum tuum, * in manu
Móysi et Aaron.

Ant. In die tribulatiónis
meæ Deum exquisívi má-
nibus meis.

V. Exúrge, Dómine.

R. Et júdica causam
meam. Pater noster *im*
Stillen.

Lectio VII.

De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

HOc autem præcípío: non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclesiám, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam coenam manducáre. Unusquisque enim suam coenam praesúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum, et bibéndum? aut Ecclesiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

R. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsus me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et era-

dámus eum de terra vivéntium.

V. Omnes inimíci mei advérsus me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsus me, dicéntes. Veníte.

Lectio VIII.

EGo enim accépi á Dómino, quod et tradidi vobis: quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem. Simíliter et cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judæis? V. Quid dor-

mítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatiónem. Vel Judam.

Lection IX.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem se ípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat, et bibit indígne, júdicium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideó inter vos multi infirmí et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, á Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet, ut non in júdicium conveniátis. Cétera autem, cúm vénero, dispónam.

R. Seniores pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam

ad latrónem. V. Collegérunt Pontífices et Pharisáei concílium. Ut Jesum. Seniores.

LAUDES.

Ant. Justificéris, Dómine, in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Psalm 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam:

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et á peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cúm judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et ocúltata sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo,
et mundábor: * lavábis
me, et super nivem deal-
bábor.

Audítui meo dabis gáu-
dium et lætítiam: * et
exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam á
peccátis meis: * et omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in
me Deus, * et spíritum
rectum ínnova in viscéri-
bus meis.

Ne projícias me à fácie
tua: * et spíritum sanctum
tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam
salutáris tui: * et spíritu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vias
tuas: * et ímpii ad te
converténtur.

Líbera me de sanguíni-
bus Deus, Deus salutis
meæ: * et exultábit lingua
mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apé-
ries: * et os meum annun-
tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísse
sacrificium, dedíssem úti-
que: * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus
contribulátus: * cor con-
trítum, et humiliátum Deus
non despícies.

Benígne fac Dómine in
bona voluntáte tua Sion: *
ut ædificéntur muri Jerú-
salem.

Tunc acceptábis sacri-
fícium justítiae, oblatiónes,
et holocáusta, * tunc im-
pónent super altáre tuum
vítulos.

Ant. Justificéris Dómine
in sermónibus tuis, et vin-
cas cùm judicáris.

Ant. Dóminus tamquam
ovis ad víctimam ductus
est, et non apérui os
suum.

Psalm 89.

Domine refúgium factus
es nobis, * à gene-
ratione in generatióem.

Priúsqvam montes fie-
rent, aut formarétur terra,
et orbis: * à sæculo et
usque in sæculum tu es
Deus.

Ne avértas hóminem in
humilitátem: * et dixísti:
Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante
óculos tuos: * tamquam
dies hestérna, quæ præ-
tériit.

Et custódia in nocte, *
quæ pro níhilo habéntur,
eórum anni erunt.

Mane sicut herba trán-
seat, mane flóreat, et

tránseat: * vespere decídat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et amplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectati sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: *

annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Dóminus tamqnam ovis ad víctimam ductus est, et non apérui os suum. *Ant.* Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalm 62.

DEus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut víderem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalm 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes: * quóniam júdicas

pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea. *Ant.* Exhortátus es in virtúte tua, et in refectione sancta tua Dómine.

Moses Lobgesang.
(*Exod. 15.*)

CAntémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et gloriificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pha-raónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submersi sunt in mari rubro. * Abyssi operué-

runt eos, descendérunt in
profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine
magnificáta est in fortitú-
dine: déxtera tua, Dómine,
percússit inimicum: * et
in multitúdine glóriæ tuæ
deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ
devorávit eos sicut stípu-
lam. * Et in spíritu furóris
tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, *
congregátæ sunt abyssi in
medio mari.

Dixit inimicus: Pér-
sequar et comprehéndam,*
dívidam spólia, implébitur
ánima mea.

Evaginábo gládium
meum, * interfíciat eos
manus mea.

Flavit spíritus tuus, et
opéravit eos mare, * sub-
mersi sunt quasi plum-
bum in aquis vehemén-
tibus.

Quis símilis tui in fór-
tibus Dómine? * quis
símilis tui, magníficus in
sanctitáte, terríbilis atque
laudábilis, fáciens mira-
bília?

Extendísti manum tuam,
et devorávit eos terra. *
Dux fuísti in misericórdia
tua populo, quem redemísti.

Et portásti eum in for-

titúdine tua, * ad habitá-
culum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et
iráti sunt: * dolóres ob-
tinuérunt habitatóres Phi-
lísthiim.

Tunc conturbáti sunt
príncipes Edom, robústos
Moab obtínuit tremor: *
obriguérunt omnes habi-
tatóres Chánaan.

Irruat super eos for-
mído et pavor, * in mag-
nitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi
lapis, donec pertránseat
pópulus tuus Dómine, *
donec pertránseat pópulus
tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plan-
tábis in monte hæredi-
tátis tuæ, * firmíssimo
habitáculo tuo, quod operá-
tus es Dómine.

Sanctuárium tuum, Dó-
mine, quod firmavérunt
manus tuæ: * Dóminus
regnábit in ætérnum, et
ultra.

Ingréssus est enim eques
Phárao cum cúrribus, et
equítibus ejus in mare: *
et redúxit super eos Dó-
minus aquas maris.

Fílii autem Israel am-
bulavérunt per siccum *
in medio ejus.

Ant. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua Domine.

Ant. Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Psalm 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus.

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus Sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalm 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro; * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciendam vindictam
in nationibus, * increpa-
tiones in populis.

Ad alligandos reges
eorum in compedibus: *
et nobiles eorum in manibus
ferreis.

Ut faciant in eis iudicium
conscriptum: * gloria haec
est omnibus Sanctis ejus.

Psalm 150.

Laudate Dominum in
Sanctis ejus: * laudate
eum in firmamento virtutis
ejus.

Laudate eum in virtuti-
bus ejus: * laudate eum
secundum multitudinem
magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono
tubae: * laudate eum in
psalterio, et cithara.

Laudate eum in tym-
pano, et choro: * laudate
eum in chordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis
benesonantibus: laudate
eum in cymbalis jubila-
tionis: * omnis spiritus
laudet Dominum.

Ant. Oblatus est quia
ipse voluit, et peccata
nostra ipse portavit.

V. Homo pacis meae, in
quo speravi.

R. Qui edebat panes
meos, ampliavit adversum
me supplantationem.

Ant. Traditor autem
dedit eis signum, dicens:
Quem osculatus fuero, ipse
est, tenete eum.

Lobgesang Zachariae.

Benedictus Dominus
Deus Israel, * quia
visitavit, et fecit redemp-
tionem plebis suae.

Et erexit cornu salutis
nobis, * in domo David
pueri sui.

Sicut locutus est per os
sanctorum, * qui a saeculo
sunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis
nostris, * et de manu
omnium, qui oderunt nos.

Ad faciendam miseri-
cordiam cum patribus no-
stris: * et memorari testa-
menti sui sancti.

Jusjurandum, quod ju-
ravit ad Abraham patrem
nostrum, * datum se
nobis.

Ut sine timore, de manu
inimicorum nostrorum li-
berati, * serviamus illi.

In sanctitate, et justitia
coram ipso, * omnibus
diebus nostris.

Et tu, puer, propheta
Altissimi vocaberis; *
praebis enim ante faciem
Domini parare vias ejus.

Ad dandam sciéntiam
salútis plebi ejus, * in
remissionem peccatórum
eórum.

Per víscera misericór-
diæ Dei nostri, * in quibus
visitávit nos óriens ex
alto.

Illumináre his, qui in
ténébris et in umbra mortis
sedent, * ad dirigéndo
pedes nostros in viam pacis.

Ant. Tráditor autem
dedit eis signum, dicens:
Quem osculátus fuero, ipse
est, tenéte eum.

V. Christus factus est
pro nobis obédiens usque
ad mortem.

Pater noster, *ganz im
Stillen.* Darnach der
*Psalm Miserere wie oben
in den Laudcs Seite 16,
und zum Schlusse ohne
Oremus die*

Oration :

Respice, quæsumus Dó-
mine, super hanc
famíliam tuam, pro qua
Dóminus noster Jesus
Christus non dubitávit
mánibus tradi nocéntium,
et crucis subíre torméntum
und ganz im Stillen: Qui
tecum vivit et regnat in
unitate spíritus sancti Deus:
per omnia saecula saecu-
lorum. Amen.

ZUR PRIM.

Zuerst im Stillen: Pater,
Ave, Credo.

Psalm 53.

Deus in nómine tuo sal-
vum me fac: * et in
virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem
meam: * áuribus pércepe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsus me,
et fortes quæsiérunt áni-
mam meam: * et non
proposuérunt Deum ante
conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádj-
vat me: * et Dóminus
suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis
meis: * et in veritáte tua
dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo
tibi; * et confitébor nómini
tuo, Domine, quóniam bo-
num est.

Quóniam ex omni tri-
bulatióne eripuísti me: * et
super inimícos meos de-
spéxit óculus meus.

Psalm 118.

Beatí immaculáti in via,*
qui ámbulant in lege
Dómini.

Beāti qui scrutāntur
testimónia ejus: * in toto
corde exquírunt eum.

Non enim qui operāntur
iniquitátem, * in viis ejus
ambulavérunt.

Tu mandásti, * mandáta
tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ; * ad custodiéndas
justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in ómni-
bus mandátis tuis.

Confitébor tibi in dire-
ctióne cordis: * in eo quod
dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas cu-
stódiam: * non me dere-
línquas usquequáque.

In quo córrigit adoles-
céntior víam suam? * in
custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo ex-
quisívi te: * ne repéllas
me à mandátis tuis.

In corde meo abscóndi
elóquia tua, * ut non
peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: *
doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronun-
tiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum
tuórum delectátus sum: *
sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exer-
cébor: * et considerábo
vias tuas.

In justificatió nibus tuis
meditábor: * non obli-
víscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vi-
vífica me: * et custó-
diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: *
et considerábo mirabília
de lege tua.

Incola ego sum in terra: *
non abscóndas a me man-
dáta tua.

Concupívit ánima mea
desideráre justificatiónes
tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos: *
maledícti qui declínant à
mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium
et contéptum: * quia
testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt prín-
cipes, et advérsus me
loquebántur: * servus autem
tuus exercebátur in justi-
ficatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua
meditatio mea est: * et
consílium meum justifica-
tiónes tuæ.

Adhæsit paviménto áni-
ma mea: * vivífica me se-
súndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et
exaudísti me: * doce me
justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum
tuárum ínstrue me: * et

exercébor in mirabílibus
tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio: * confirma me
in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove
à me: * et de lege tua
miserére mei.

Viam veritátis elégi: *
judícia tua non sum ob-
litus.

Adhæsi testimóniis tuis,
Dómine: * noli me con-
fúndere.

Viam mandatórum tuó-
rum cucúrri: * cum dila-
tásti cor meum.

Ÿ. Christus factus est
pro nobis obédiens usque
ad mortem. Pater noster
*ganz im Stillen, darnach
der Psalm 50. Miserére
Seite 16 und zum Schlusse
ohne Oremus die Oration:*

Réspice, quaesumus, Dó-
mine, super hanc famíliam
tuam, pro qua Dóminus
noster Jesus Christus non
dubitávit mánibus tradi
nocéntium et crucis subíre
torméntum. *Im Stillen:*
Qui tecum vivit u. s. w.

ZUR TERZ.

Im Stillen: Pater, Ave.

Psalm 118.

LEgem pone mihi, Dó-
mine, viam justifica-
tiónum tuárum: * et ex-
quíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et
scrutábor legem tuam: *
et custódiam illam in toto
corde meo.

Deduc me in sémitam
mandatórum tuórum: *
quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in
testimónia tua: * et non
in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne
videant vanitátem: * in
via tua vivífica me.

Státue servo tuo eló-
quium tuum, * in timóre
tuo.

Amputa oppróbrium
meum, quod suspicátus
sum: * quia judícia tua
jucúnda.

Ecce concupívi mandáta
tua, * in æquitáte tua vi-
vífica me.

Et véniat super me mi-
sericórdia tua, Domine: *
salutáre tuum secúndum
elóquium tuum.

Et respondébo expro-
brántibus mihi verbum: *
quia sperávi in sermónibus
tuis.

Et ne áuferas de ore
meo verbum veritátis us-

quequaque: * quia in iudiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper: * in sæculum, et in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine: * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: * et non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quæ diléxi.

Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificationibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo: * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea: * quia elóquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agébant usquequaque: * à lege autem tua non declinavi.

Memor fui iudiciorum tuorum à sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Defectio tenuit me, * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuæ, * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui, Dómine: et custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificationes tuas exquisivi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodire legem tuam.

Deprecátus sum faciem tuam in toto corde meo: * miserere mei secúndum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: * et converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super iudicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timéntium te: * et custodiéntium mandata tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et sciéntiam doce

me: * quia mandátis tuis credidi.

Priúsqvam humiliárer, ego delíqui: * proptèrea elóquium tuum custodivi.

Bonus es tu, * et in bonitáte tua doce me justificationés tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam justificationés tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabuntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miserationés tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi tímèntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificationibus tuis: * ut non confúndar.

Ÿ. Christus factus est *u. s. w.*, Pater noster, Miserere *Seite 16*. Respice, quæsumus *u. s. w. Seite 23*.

ZUR SEXT.

Im Stillen: Pater, Ave.

Psalm 118.

DEfecit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificationés tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persecúntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulationés: * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * inique persecuti sunt me, adjuva me.

Paulo minus consummaverunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me: * et custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine, * verbum tuum permanet in cælo.

In generationem, et generationem veritas tua: * fundasti terram, et permanet.

Ordinatione tua perseverat dies; * quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forte periissem in humilitate mea.

In æternum non obliuiscar justificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores, ut perderent me: * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine? * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: * quia mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos, * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi: * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua; * super mel ori meo!

A mandatis tuis intellexi: * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.

Juravi, et statui, * custodire judicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque, Domine: * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine: * et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper, * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi: * et de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum: * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum: * propter retributionem.

Iniquos odio habui: * et legem tuam dilexi.

Adjutor, et susceptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperavi.

Declinate a me maligni: * et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam: * et non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me, et salvus ero: * meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis: * quia iniusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: * a judiciis enim tuis timeo.

Feci iudicium, et justitiam: * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum: * non calumniantur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum: * et in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam: * et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine: * dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua, * super aurum, et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebam: * omnem viam iniquam odio habui.

V. Christus factus est *u. s. w.* Pater noster, Miserere *Seite 16.* Respice *u. s. w. Seite 23.*

ZUR NON.

Im Stillen: Pater, Ave.

Psalm.

Mirabilia testimonia tua: * ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum
tuorum illuminat, * et in-
tellektum dat parvulis.

Os meum aperui, et
attraxi spiritum: * quia
mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et mise-
rere mei: * secundum ju-
diciū diligentium nomen
tuum.

Gressus meos dirige
secundum eloquium tuum: *
et non dominetur mei om-
nis injustitia.

Rédime me à calumniis
hominum: * ut custodiam
mandata tua.

Faciem tuam illumina
super servum tuum: * et
doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum dedu-
xerunt oculi mei: * quia
non custodiērent legem
tuam.

Justus es, Domine, *
et rectum judicium tuum.

Mandasti justitiam te-
stimonia tua: * et veritatem
tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus
meus: * quia obliti sunt
verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum
vehementer: * et servus
tuus dilexit illud.

Adolescētilus sum
ego, et contemptus: *
justificationes tuas non
sum oblitus.

Justitia tua, justitia in
aeternum: * et lex tua
veritas.

Tribulatio, et angustia
invenērunt me: * mandata
tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua
in aeternum: * intellektum
da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde
meo, exaudi me, Dó-
mine: * justificationes tuas
requiram.

Clamavi ad te, salvum
me fac, * ut custodiam
mandata tua.

Præveni in maturitate,
et clamavi: * quia in
verba tua supersperavi.

Prævenērunt oculi mei
ad te diluculo, * ut me-
ditarer eloquia tua.

Vocem meam audi se-
cundum misericordiam
tuam, Domine: * et se-
cundum judicium tuum
vivifica me.

Appropinquaverunt per-
sequentes me iniquitati: *
a lege autem tua longe
facti sunt.

Prope es tu, Domine: *
et omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testi-
moniis tuis: * quia in æ-
ternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam,
et eripe me: * quia legem
tuam non sum oblitus.

Judica judicium meum,
et redime me: * propter
elocuium tuum vivifica me.

Longe a peccatoribus
salus: * quia justificationes
tuas non exquisierunt.

Misericordiae tuae mul-
tae, Domine: * secundum
judicium tuum vivifica me.

Multi, qui persecuntur
me, et tribulant me: * a
testimoniis tuis non decli-
navi.

Vidi praevaricantes, et
tabescebam: quia eloquia
tua non custodierunt.

Vide, quoniam mandata
tua dilexi, Domine: * in
misericordia tua vivifica
me.

Principium verborum
tuorum veritas: * in ae-
ternum omnia iudicia ju-
stitiae tuae.

PRincipes persecuti
sunt me gratis: * et
a verbis tuis formidavit
cor meum.

Laetabor ego super
eloquia tua: * sicut qui
invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui,
et abominatus sum: * le-
gem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem
dixi tibi, * super iudicia
justitiae tuae.

Pax multa diligentibus
legem tuam: * et non est
illis scandalum.

Expectabam salutare
tuum, Domine: * et man-
data tua dilexi.

Custodivit anima mea
testimonia tua, * et dilexit
ea vehementer.

Servavi mandata tua,
et testimonia tua: * quia
omnes viae meae in con-
spectu tuo.

Appropinquet deprecatio
mea in conspectu tuo,
Domine: * juxta elocuium
tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in
conspectu tuo: * secundum
elocuium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea
hymnum, * cum docueris
me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea
elocuium tuum: * quia
omnia mandata tua
aequitas.

Fiat manus tua, ut sal-
vet me; * quoniam man-
data tua elegi.

Concupivi salutare tuum,
Domine: * et lex tua me-
ditatio mea est.

Vivet anima mea, et
laudabit te; * et iudicia
tua adjuvabunt me.

Errávi sicut ovis, quae
périit: * quaere servum
tuum, quia mandáta tua
non sum oblítus.

℣. Christus factus est
u. s. w., Pater noster, Mi-
serere, Respice u. s. w.

ZUR VESPER.

Im Stillen: Pater noster,
Ave María.

Ant. Cálicem salutáris
accípíam, et nomen Dó-
mini invocábo.

Psalm 115.

CRédidi, propter quod
locútus sum: * ego
autem humiliátus sum
nimis.

Ego dixi in excéssu meo: *
Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómi-
no * pro ómnibus quæ
retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accí-
píam: * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino
reddam coram omni pó-
pulo ejus: * pretiósá in con-
spéctu Dómini mors san-
ctórum ejus.

O Dómine, quia ego
servus tuus: * ego servus
tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiám
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus: * in átriis
domus Dómini in médio
tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris
accípíam, et nomen Dó-
mini invocábo.

Ant. Cum his qui
odérunt pacem, eram
pacíficus: dum loquébar
illis, impugnábant me
gratis.

Psalm 119.

AD Dóminum cum tri-
bulárer clamávi: *
et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam
meam à lábiis iníquis, *
et à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut
quid apponátur tibi * ad
linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desola-
tóriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Psalm 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos, * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium inopis; * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo, * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et á scándalis operántium iniquitátem.

Psalm 140.

Domine, clamávi ad te,
exáudi me: * inténde
voci meæ, cum clamávero
ad te.

Dirigátur orátio mea
sicut incénsum in con-
spéctu tuo: * elevátio
mánuum meárum sacrifi-
cium vespertínium.

Pone, Dómine, custó-
diam ori meo: * et óstium
circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum
in verba malítiæ: * ad
excusándas excusatiónes
in peccátis.

Cum homínibus operán-
tibus iniquitátem, * et non
communicábo cum eléctis
eórum.

Corrípiet me justus in
misericórdia, et increpábit
me: * óleum autem pec-
catoris non impínguet ca-
put meum.

Quóniam adhuc et orá-
tio mea in beneplácitis
eórum: * absórpti sunt
juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea,
quóniam potuérunt: * si-
cut crassitúdo terræ erúpta
est super terram.

Dissipáta sunt ossa no-
stra secus inférnum: *
quia ad te, Dómine, Dó-
mine, óculi mei: in te

sperávi, non áuferas áni-
main meam.

Custódi me a láqueo,
quem statuérunt mihi; *
et a scándalis operántium
iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatóres: * singuláriter
sum ego, donec tránseam.

Ant. Custódi me a lá-
queo, quem statuérunt
mihi, et á scándalis ope-
rántium iniquitátem.

Ant. Considerábam ad
déteram, et vidébam; et
non erat, qui cognósce-
ret me.

Psalm 141.

VOce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea
ad Dóminum deprecátus
sum.

Effúndo in conspéctu
ejus oratióem meam; *
et tribulatióem meam ante
ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me
spíritum meum: * et tu
cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambu-
lábam, * abscondérunt
láqueum mihi.

Considerábam ad déx-
teram, et vidébam: * et
non erat, qui cognósce-
ret me.

Périit fuga a me: * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine,* dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatió-nem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persecuén-tibus me: * quia confor-táti sunt super me.

Educ de custódia áni-mam meam ad confitén-dum nómini tuo: * me expéctant justí, donec re-tríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat, qui cognósce-ret me.

Ant. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedít-que discíplis suis.

Lobgesang Mariae.

MAgníficat * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus me-us: * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humili-tátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies: * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-chio suo: * dispérsit su-pérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede,* et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bo-nis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus mise-ricórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad pa-tres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Ant. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discíplis suis.

V. Christus *u. s. w.*, Pater noster, Miserere, Respice *u. s. w.*

ENTKLEIDUNG DER ALTAERE.

Ant. Diviserunt sibi ...
und Psalm 21. Deus,
Deus meus, *und am Schlusse*
wieder Ant. Diviserunt wie
Seite 40.

ZUR COMPLET.

Der Obere: Confíteor
Deo Omnipoténti, beátæ
Maríæ semper Vírgini,
beáto Michaëli Archán-

gelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo (beáto Patri Nostro Francíscó), ómnibus Sanctis, et vobis Fratres; quia peccávi nimis cogitatione, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum (beátum Patrem Nostrum Francíscum), omnes Sanctos, et vos Fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Der Chor: Misereátur tui omnípotens Deus et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Der Obere: Amen.

Der Chor: Confíteor... ómnibus Sanctis et tibi Pater, quia peccávi... omnes Sanctos et te Pater, oráre...

Der Obere: Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

Der Chor: Amen.

Der Obere: Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum no-

strórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

Der Chor: Amen.

Psalm 4.

CUm invocárem, exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímmini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiescam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalm 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu, * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Educes me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Psalm 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectione Dei cœli comorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus et tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, et decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem, et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem, et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutare meum.

Psalm 133.

ECce nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, * qui fecit coelum, et terram.

Lobgesang Simeons.

Nunc dimittis servum tuum, Domine, * secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei * salutare tuum.

Quod parasti * ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem Gentium, * et gloriam plebis tuae Israel.

V. Christus u. s. w.,
Pater noster, Miserere ...
Respice.

CHARFREITAG.

METTEN.

Im Stillen zu beten: Pater, Ave, Credo. Sodann wird unmittelbar mit der Antifon des ersten Psalms begonnen.

Erste Nocturn.

Antifon: Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalm 2.

QUare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua; * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion, montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, et dabo tíbi Gentes hæreditátem tuam; * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne quando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convénérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalm 21.

DEus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquísti? * longe à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas: * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hóminum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum

fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ: in te proyéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris à me.

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est, qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens, et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos; * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * divisērunt sibi vestimēta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensionem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * et à cór nibus unicórniū humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsū semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprévit, neque despéxit deprecationem páuperis.

Nec avértit faciē suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum qui requirunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt coeli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Divisērunt sibi vestimēta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Ant. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Psalm 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea: * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei: * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram: * ut inhabitem in domo Domini, omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: *

faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: ne derelinquas me, * neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Ant. Insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

V. Diviserunt sibi vestimenta mea.

R. Et super vestem meam miserunt sortem.

Pater noster ganz im Stillen.

Lectio I.

De Lamentatione Jeremíæ Prophætæ.

Heth. Cogitavit Dóminus dissipáre murum filíæ Sion: teténdit fúnículum suum, et non avértit manum suam à perditione: luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defixæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus, regem ejus, et príncipes ejus in Gentibus: non est lex, et prophætæ ejus non invenérunt visionem à Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filíæ Sion; conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis: abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritione filíæ pópuli mei, cum defíceret párvulus, et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me, quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me.

V. Inter iníquos projecérunt me, et non percérunt ánimæ meæ. Et terribílibus etc.

Lectio II.

Lamed. Mátribus suis dixerunt: Ubi est tritum, et vinum? cum defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, filia Jerúsalem? cui exéquábo te, et consolábor te, virgo filia Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophætæ tui viderunt tibi falsa, et stulta, nec aperíebant iniquitatem tuam, ut te ad pœnitentiam provocárent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, et ejectiones.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam; sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Velum templi scissum est: * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Ÿ. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt: et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et omnis terra.

Lectio III.

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle, et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsus me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamávero, et rogávero, exclúsit oratióem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres, et Barábbam dimíteres?

Ÿ. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi túrrim. Quómodo. Vínea mea.

Zweite Nocturn.

Ant. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Psalm 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me: *

neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant, qui quærebant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Ne quando supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multipli-

cāti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum: * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Ant. Confundántur, et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalm 39.

EXpéctans expectávi Dóminum: * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus; * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium, et oblatiõem nolúisti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quoniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui, ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceattibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur, et reve-
reántur simul, qui quærunt
ánimam meam, * ut áufe-
rant eam.

Convertántur retrórsum,
et reve-
reántur, * qui vo-
lunt mihi mala.

Ferant conféstim con-
fusió-
nem suam, * qui di-
cunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et læténtur
super te omnes quæréntes
te: * et dicant semper:
Magnificétur Dóminus, qui
diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus
sum, et pauper: Dóminus
solícitus est mei.

Adjútor meus, et pro-
tector meus tu es: * Deus
meus, ne tardáveris.

Ant. Confundántur, et
revereántur, qui quærunt
ánimam meam, ut áuferant
eam.

Ant. Aliéni insurrexé-
runt in me, et fortes quæ-
siérunt ánimam meam.

Psalm 53.

DEus in nómine tuo
salvum me fac: * et
in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratió-
nem
meam: * áuribus pécipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsus me, et
fortes quæsiérunt ánimam
meam: * et non propo-
suérunt Deum ante con-
spéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat
me: * et Dóminus sus-
céptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis
meis: * et in veritáte tua
dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo
tibi: * et confitébor nó-
mini tuo, Dómine, quó-
niam bonum est.

Quóniam ex omni tri-
bulatióne eripuísti me: *
et super inimícos meos
despéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexé-
runt in me, et fortes quæ-
siérunt ánimam meam.

Ÿ. Insurrexérunt in me
testes iníqui.

R. Et mentita est iniquitas sibi.

Pater noster *ganz im Stillen.*

Lectio IV.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Protexisti me, Deus, à convéntu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres talia passi sunt; sed nihil sic elúcet, quómo caput Mártyrum: ibi mélius intuemur, quod illi expérti sunt. Protéctus est à multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ípso Fílio, et hómine, quem gerébat, quia Fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei propter formam Dei: Fílius hóminis propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

R. Tamquam ad latrónem existis cum gládiis, et fústibus comprehendere me. * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

Ÿ. Cumque iniecissent manus in Jesum, et tenuissent eum, dixit ad eos. Quotídie etc.

Lectio V.

Nostis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem? Quam iniquitátem? Quia voluérunt occidere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occidere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum coelórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, à quo sanabántur. His ómnibus curatióibus ejus ingrátí, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum:

tamquam ibi volentes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit; an aliquid super homines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsorum agnoscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquiunt, condemnemus eum. Interrogemus eum: erit enim respectus in sermonibus illius. Si enim vere Fílius Dei est, liberet eum.

R. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixissent Jesum Judæi: et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquisti? * Et inclinato capite emisit spiritum.

Ÿ. Exclamans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et inclinato etc.

Lectio VI.

EXacuérunt tamquam gládium línguas suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi à morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixisset eis Pilátus:

Vos eum occídite, responderunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitatem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam propterea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequendo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens; ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse à morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt, ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídít, et vos, o Judæi, occidístis. Unde occidístis? Gládio línguæ: acuístis enim línguas vestras. Et quando

percussístis, nisi quando clamástis: crucifíge, crucifíge?

R. Animam meam dilectam tradidi in manus iniquórum, et facta est mihi hæreditas mea, sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum: posuérunt me in deserto solitúdinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus, qui me agnósceret, et fáceret bene.

Ÿ. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercérunt ánimæ meæ. Quia non est, etc. Animam etc.

Dritte Nocturn.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Psalm 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me, líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinem salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes Gentes; * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniét me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occidas eos: * ne quando obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua; * et depóne eos, prótector meus Dómine.

Delíctum oris eórum,
sermónem labiórum ipsó-
rum: * et comprehendántur
in supérbia sua.

Et de execratióne, et
mendácio annuntiabúntur
in consummatióne: * in
ira consummatiónis, et non
erunt.

Et scient, quia Deus
dominábitur Jacob, * et
fínium terræ.

Converténtur ad véspe-
ram, et famem patiéntur
ut canes: * et circuíbunt
civitátem.

Ipsi dispergéntur ad
manducándum: * si vero
non fúerint saturáti, et
murmurábunt.

Ego autem cantábo for-
titúdinem tuam: * et
exultábo mane misericór-
diam tuam.

Quia factus es suscéptor
meus, * et refúgium meum
in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psal-
lam, quia Deus suscéptor
meus es: * Deus meus,
misericórdia mea.

Ant. Ab insurgéntibus
in me líbera me, Dómine,
quia occupavérunt ánimam
meam.

Ant. Longe fecísti no-
tos meos à me: tráditus
sum, et non egrediébar.

Psalm 87.

Domine Deus salútis
meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína au-
rem tuam ad precem
meam.

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum
descendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo
sine adjutório, inter mór-
tuos liber.

Sicut vulnerati dormi-
éntes in sepúlchris, quo-
rum non es memor ám-
plius: * et ipsi de manu
tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri: * in tenebrósis,
et in umbra mortis.

Super me confirmátus
est furor tuus: * et omnes
fluctus tuos induxísti su-
per me.

Longe fecísti notos
meos à me: * posuérunt
me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non
egrediébar: * óculi mei
languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine,
tota die: * expándi ad
te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniat te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam à me?

Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti á me amicum, et próximum, * et notos meos à miséria.

Ant. Longe fecísti notos meos à me: tráditus sum, et non egrediébar.

Ant. Captábunt in ánimam justí, et ságuinem innocéntem condemnábunt.

Psalm 93.

DEus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram; * redde retributióem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine; * úsquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus: * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatióes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei à diébus malis; * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam; * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in iudícium: * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me; * paulo minus habitásset in inférno ánimá mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábatur me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justí; * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium; * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Captábunt in ánimam justí, et sánguinem innocentem condemnábunt.

V. Locúti sunt advérsus me língua dolósa.

R. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me grátis.

Pater noster *ganz im Stillen.*

Lectio VII.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Estinémus ingredi in illam réquiem, ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ, ac spíritus, compágum quoque, ac medullárum, et discrétor cogitatiónum, et intentiόνum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda, et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pon-

tíficem magnum, qui penetrávit coelos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiōnem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

R. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ: congregáti sunt advérsus me fortes: * Et sicut gigantes stetérunt contra me.

V. Aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Et sicut etc.

Lectio VIII.

A Deámus ergo cum fiducia ad thronum grátiae, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveníamus in auxílio oportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccátis; qui condolére possit iis, qui ignorant, et

errant; quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte, et proptérca debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offerre pro peccátis.

R. Jesum tradidit impius summis princípibus sacerdotum, et senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum à longe, ut vidéret finem.

V. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdotum, ubi Scribæ, et Pharisæi convéniant. Petrus autem.

Lectio IX.

N Ec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit, ut Póntifex fieret; sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álío loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido, et lácry-

mis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam, et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus à Deo Póntifex juxta ordinem Melchisedech.

R. Caligavérunt óculi mei à fletu meo; quia elongátus est à me, qui consolabátur me. Vidéte omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

V. O vos ómnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte. Si est dolor etc. Caligavérunt etc.

LAUDES.

Ant. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

Psalm 50.

Miserére mei Deus *wie Seite 16.*

Ant. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

Ant. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Psalm 142.

Domine, exáudi oratió-nem meam: áuribus pércipe obsecratió-nem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam,
in qua ámbulem: * quia
ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis
meis, Dómine, ad te con-
fúgi: * doce me fácere
voluntátem tuam, quia
Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus de-
dúcet me in terram re-
ctam: * propter nomen
tuum, Dómine, vivificábis
me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam; * et in
misericórdia tua dispérdes
inimícos meos.

Et perdes omnes, qui
tribulant ánimam meam: *
quóniam ego servus tuus
sum.

Ant. Anxiátus est super
me spíritus meus, in me
turbátum est cor meum.

Ant. Ait latro ad la-
trónem: Nos quidem digna
factis recípiamus, hic autem
quid fecit? Meménto mei,
Dómine, dum véneris in
regnum tuum.

Psalm 62.

Deus, Deus meus *wie*
Seite 18.

Ant. Ait latro ad latró-
nem: Nos quidem digna fac-
tis recípiamus, hic autem quid
fecit? Meménto mei, Dó-

mine, dum véneris in re-
gnum tuum.

Ant. Cum conturbáta
fúerit ánima mea, Dómine,
misericórdia memor eris.

Lobgesang Habacucs.

Dómine, audívi audi-
tiónem tuam: * et tímui.

Dómine opus tuum, *
in médio annórum vivífica
illud.

In médio annórum notum
fácies: * cum irátus fúeris,
misericórdia recordáberis.

Deus ab Austro vé-
niet: * et sanctus de monte
Pharan.

Opéruiť cœlos glória e-
jus: * et laudis ejus plena
est terra.

Splendor ejus ut lux
erit: * cónua in máni-
bus ejus.

Ibi abscóndita est for-
titúdo ejus: * ante fáciem
ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus
ante pedes ejus: * stetit,
et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gen-
tes: * et contríti sunt mon-
tes sæculi.

Incurváti sunt colles
mundi, * ab itinéribus æ-
ternitátis ejus.

Pro iniquitáte vídi ten-
tória Aethiopiæ: * turba-
búntur pelles terræ Má dian.

Numquid in fluminibus iratus es, Dómine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvatio.

Súscitans suscitabis arcum tuum: * juramenta tribubus, quæ locutus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquarum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam, * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram; * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salutem pópuli tui: * in salutem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo impii: * denudásti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultatio eórum, * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audívi, et conturbátus est venter meus; * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis: * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis; * ut ascéndam ad pópulum accíntum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olivæ; * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus, * et non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor, * in psalmis canéntem.

Ant. Cum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

Ant. Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalm 148.

Laudáte Dóminum de
coelis, mit den zwei fol-
genden wie Seite 21 u. 22.

Ant. Meménto mei, Dó-
mine, dum véneris in re-
gnum tuum.

V. Collocávit me in ob-
scúris.

R. Sicut mórtuos sæculi.

Ant. Posuérunt super
caput ejus causam ipsíus
scriptam: Jesus Nazarénus,
Rex Judæórum.

Lobgesang Zachariae.

Benedictus Dóminus, wie
Seite 22.

Ant. Posuérunt super
caput ejus causam ipsíus
scriptam: Jesus Nazarénus,
Rex Judæórum.

V. Christus factus est
pro nobis obédiens usque
ad mortem, mortem au-
tem crucis.

Pater, Miserére, Réspice
u. s. w.

**PRIM, TERZ, SEXT
UND NON**

werden ganz wie am gest-
rigen Tage gebetet, Seite
23 u. ff. Nur wird zum

Schlussverse am Ende jeder
Hora: Christus factus est
etc. hinzugefügt: mortem
autem crucis wie in den
heutigen Laudes (oder auf
dem Beiblatt).

ZUR VESPER.

Pater noster, Ave Maria,
Antifonen und Psalmen
wie am gestrigen Tage,
Seite 32 u. ff.

Ant.: Cum accepisset
acétum, dixit: Consummá-
tum est; et inclináto cápite,
emísit spíritum.

Lobgesang Mariae.

Magnificat etc. wie
Seite 35.

Ant. Cum accepisset wie
vorher.

V. Christus u. s. w., wie
bei den heutigen Laudes.

DIE COMPLET

wie gestern; nur der Schluss-
vers: Christus etc. vom
heutigen Tage.

CHARSAMSTAG.

METTEN.

Im Stillen: Pater, Ave
María, Credo.

Erste Nocturn.

Ant. In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam.

Psalm 4.

Cum invocárem, etc.,
wie Seite 36.

Ant. In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Psalm 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in língua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non decipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Caro mea requiescet in spe.

Psalm 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei: * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplēbis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Caro mea requiescet in spe.

V. In pace in idipsum.

R. Dormiam, et requiescam.

Pater noster im Stillen.

Lectio I.

De Lamentatione Jeremiæ Prophætæ.

Heth. Misericordiæ Domini, quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes ejus.

Heth. Novi diluculo: multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum.

Teth. Bonus est Dominus sperantibus in eum, animæ quærenti illum.

Teth. Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua.

Jod. Sedebit solitarius, et tacebit: quia levavit super se.

Jod. Ponet in pulvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutienti se maxillam, saturabitur oī probriis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dóminum Deum tuum.

R. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

V. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. Ut vivificáret pópulum suum.

Lectio II.

Aleph. Quómodo obscurátum est áurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápidés sanctuárii in cápité ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion ínclýti, et amícti áuro primo: quómodo reputátí sunt in vasa téstea, opus mánuum figuli?

Ghimel. Sed et lámiae nudavérunt mammam: lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit língua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat, qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in

viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexátí sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérta est in mómento, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dóminum Deum tuum.

R. Jerúsalem surge, et éxue te véstibus jucunditátis: indúere cínere, et cilício: * Quia in te occísus est Salvátor Israel.

V. Deduc quasi torréntem lácrymas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. Quia in te etc.

Lectio III.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére. et réspice opprobrium nostrum. Hæréditas nostra versa est ad aliénos, domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, mætres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra pretio comparávimus. Cer-

vícibus nostris minabámur; lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum, et Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt: et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit, qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, à fácie gladii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus, exústa est à fácie tempestátum famis. Mulieres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitatibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dóminum Deum tuum.

R. Plange quasi virgo, plebs mea: ulutáte pastores in cínere, et cilício: * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde.

V. Accíngite vos sacerdotes, et plángite minístri altáris, aspérgite vos cínere. Quia venit. Plange.

Zweite Nocturn.

Ant. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalm 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam à Deo salutarí suo.

Haec est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis, et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalm 26.

Dóminus illuminátio *wie*
Seite 41.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. Dómine, abstra-
xísti ab ínferis ánimam
meam.

Psalm 29.

EXaltábo te, Dómine,
quóniam suscepísti
me: * nec delectásti ini-
mícos meos super me.

Dómine Deus meus,
clamávi ad te: * et saná-
sti me.

Dómine, eduxísti ab in-
férno ánimam meam: *
salvásti me à descendén-
tibus in lacum.

Psállite Dómino sancti
ejus: * et confitémini me-
móriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indigna-
tíone ejus: * et vita in
voluntáte ejus.

Ad vésperum demorá-
bitur fletus: * et ad ma-
tutínium lætítia.

Ego autem dixi in abun-
dántia mea: * Non mové-
bor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte
tua, * præstitísti decóri
meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam à
me: * et factus sum con-
turbátus.

Ad te, Dómine, clamá-
bo: * et ad Deum meum
deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine
meo, * dum descéndo in
corruptiónem?

Numquid confitébitur
tibi pulvis, * aut annun-
tiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et
misértus est mei: * Dó-
minus factus est adjútor
meus.

Convertísti planctum
meum in gáudium mihi: *
conscidísti saccum meum,
et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória
mea, et non compúngar: *
Dómine Deus meus, in æ-
térnum confitébor tibi.

Ant. Dómine, abstra-
xísti ab ínferis ánimam
meam.

Ÿ. Tu áutem, Dómine
miserére mei.

R. Et resúscita me, et
retríbuiam eis.

Pater noster *im Stillen.*

Lectio IV.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt: quis nos vidébit? Defecerunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut vide-rétur, nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur, nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est cor secrétum, objíciens aspéctibus humanis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

R. Recéssit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Nam et ille captus est, qui captí-

vum tenébat primum hóminem: hódie portas mortis, et seras páriter Salvátor noster dirúpit.

✠. Destrúxit quidem cláustra inférni, et subvértit poténtias diaboli. Nam etc.

Lectio V.

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecerunt, ut etiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille: hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube itaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit à mórtuis: et erit novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte, sicut scitis. Illi autem abeúntes, munierunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

R. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, * Si est dolor similis, sicut dolor meus.

V. Attendite universi populi, et videte dolorem meum. Si est.

Lectio VI.

Posuérunt custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra Dóminus surréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlchri. Damus, inquiunt, vobis pecúniam: et dícite, quia vobis dormiéntibus, venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est, quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiae demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes? vere tu

ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

R. Ecce quómodo móritur justus, et nemo percipit corde: et viri justi tollúntur, et nemo considerat: à fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus.

V. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuít, et non apéruiť os suum: de angústia, et de judício sublátus est. Et erit in pace. Ecce quómodo.

Dritte Nocturn.

Ant. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est animæ meæ.

Psalm 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me
wie Seite 47.

Ant. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est animæ meæ.

Ant. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

Psalm 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáccret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei, qui aufert spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalm 87.

Domine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos à me: * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam: * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam à me?

Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongásti à me amicum, et próximum: * et notos meos à miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

V. In pace factus est locus ejus.

R. Et in Sion habitatio ejus.

Pater noster *ganz im Stillen.*

Lectio VII.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

CHristus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius, et perfectius tabernáculum non manufáctum, id est non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatióem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

R. Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

V. Quare fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? Advérsus Dóminum.

Lectio VIII.

ET ídeo novi testaménti mediátor est, ut morte intercedénte, in redemptiόνem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt, æternæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necesse est intercedat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine ságuine dedicátum est.

R. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

V. Posuérunt me in lacu inferióri in tenebrósis, et in umbra mortis. Factus sum sicut homo.

Lectio IX.

LEcto enim omni mandato legis à Moyse univérso pópulo, accípiens ságuinem vitulórum, et hircórum, cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii ságuine similiter aspérsit, et ómnia pene in ságuine secúndum legem mundántur: et sine ságuinis effusióne non fit remíssio.

R. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum.

V. Accedéntes príncipes sacerdotum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes. Sepúlto.

LAUDES.

Ant. O mors, ero mors tua, morsus tuus ero, inférne.

Psalm 50.

Miserere mei Deus *
secundum magnam misericordiam tuam *wie Seite 16*
(oder auf dem Beiblatt).

Ant. O mors, ero mors tua, morsus tuus ero, inferne.

Ant. Plangent eum quasi unigenitum, quia innocens Dominus occisus est.

Psalm 42.

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad Altare Dei, * ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Plangent eum quasi unigenitum, quia innocens Dominus occisus est.

Ant. Attendite universi populi, et videte dolorem meum.

Psalm 144.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo *wie Seite 18.*

Ant. Attendite universi populi, et videte dolorem meum.

Ant. A porta inferi erue, Domine, animam meam.

Lobgesang Ezechiae.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quaesiui residuum annorum meorum, * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est, velut à te-
xente, vita mea: dum ad-
huc ordírer, succídít me: *
de mane usque ad véspe-
ram fínies me.

Sperábam usque ad
mane; * quasi leo, sic
contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vé-
speram fínies me: * sicut
pullus hirúndinis sic cla-
mábo, meditábor ut co-
lúmba.

Attenuáti sunt óculi
mei, * suspiciéntes in ex-
célsum.

Dómine, vim pátiór, re-
spónde pro me: * Quid
dicam, aut quid respon-
débit mihi, cum ipse fé-
cerit?

Recogitábo tibi omnes
annos meos, * in amari-
túdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur,
et in tálibus vita spíritus
mei, corrípíes me, et vivi-
ficábis me: * Ecce in
pace amaritúdo mea ama-
ríssima.

Tu autem eruísti áni-
mam meam, ut non perí-
ret: * projecísti post ter-
gum tuum ómnia peccáta
mea.

Quia non inférnus con-
fitébitur tibi, neque mors
laudábit te: * non expec-

tábunt, qui descéndunt in
lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse con-
fitébitur tibi, sicut et ego
hódie: * pater fíliis
notam fáciet veritátem
tuam.

Dómine, salvum me
fac, * et psalmos nostros
cantábimus cunctis diébus
vitæ nostræ in domo
Dómini.

Ant. A porta ínferi
érue, Dómine, ánimam
meam.

Ant. O vos omnes, qui
transítis per viam, attén-
dite, et vidéte, si est do-
lor, sicut dolor meus.

Psalm 148.—150.

*Laudate mit den beiden
folgenden Psalmen wie
Seite 21. und 22.*

Ant. O vos omnes,
qui transítis per viam,
atténdite, et vidéte, si est
dolor, sicut dolor meus.

V. Caro mea requiescet
in spe.

R. Et non dabis sanctum
tuum vidére corruptiónem.

Ant. Mulíeres sedéntes
ad monuméntum lamenta-
bántur, flentes Dóminum.

Lobgesang Zachariae.

Benedíctus Dóminus,
wie Seite 22.

Ant. Mulíeres sedéntes
ad monuméntum lamenta-
bántur, flentes Dóminum.

Ÿ. Christus factus est
pro nobis obédiens usque
ad mortem, mortem autem
crucis. Propter quod et
Deus exaltávit illum, et
dedit illi nomen, quod est
super omne nomen.

Pater noster, Miserere,
Respice.

PRIM, TERZ, SEXT UND NON

wie Seite 22 u. ff.

Der Schlussvers aber:
Christus etc., *wie in den*
heutigen Laudes oder auf
dem Beiblatt.

ZUR VESPER

*wird nach der Com-
munion des Priesters zu-
gleich als Schluss der Messe*
gesungen:

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Psalm 116.

L Audáte Dóminum om-
nes gentes: * laudáte
eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus: * et véritas Dómini
manet in ætérnum. Glória
Patri etc.

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Ant. Véspere autem sáb-
bati, quae lucéscit in prima
sábbati, venit María Mag-
daléne, et áltera María
vidére sepúlchrum, allelúja.

Lobgesang Mariae.

Magnificat *wie Seite 35.*

Ant. Véspere autem sáb-
bati, quae lucéscit in prima
sábbati, venit María Mag-
daléne, et áltera María vi-
dére sepúlchrum, allelúja.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

S Píritum nobis, Dómine,
tuae charitátis infúnde;
ut quos sacraméntis Pa-
schálibus satiásti, tua fácias
pietáte concórdes. Per Dó-
minum nostrum Jesum Chri-
stum Fílium tuum, qui te-
cum vivit et regnat in
unitáte Spíritus sancti
Deus per omnia saecula
saeculorum. Amen.

Ÿ. Dominus vobiscum.

Ÿ. Ite, Missa est, allelúja,
allelúja.

R. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Ausser dem Chore wird Pater noster und Ave Maria gesprochen, dann folgt sogleich Alleluja... wie oben; nur wird statt Ite, Missa est... gesprochen; V. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. R. Deo grátias, allelúja, allelúja; zum Schlusse Pater noster.

ZUR COMPLET.

V. Jube domne, benedicere.

Segen. Noctem quiétam, et finem perféctum concedat nobis Dóminus omnipotens.

R. Amen.

Lectio.

FRatres, sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit quaerens, quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, misere rére nobis.

R. Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit coelum, et terram.

Pater noster ganz im Stillen.

Jetzt folgt Confiteor etc. wie Seite 35. Hierauf

V. Convérte nos Deus salutáris noster.

R. Et avérte iram tuam à nobis.

V. Deus, in adjutórium meum inténde.

R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

V. Glória Patri etc. Allelúja.

Jetzt folgen die vier Psalmen wie Seite 36. und 37. Cum invocárem etc. und nach jedem Psalm: Glória Patri etc.

Nach dem vierten Psalm Ant. Véspere autem sábbati (mehr nicht).

Lobgesang Simeons.

Nunc dimíttis etc. *wie Seite 37.*

Am Schlusse: Gloria Patri etc.

Ant. Véspere autem sábbati; quae lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

(Klosterfrauen sprechen
statt dessen: V. Dómine
exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad
te véniat.)

Oremus.

Visita, quæsumus, Dó-
mine, habitatiónem
istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe re-
pélle: Angeli tui sancti
hábitent in ea, qui nos in
pace custódiunt: et bene-
dictio tua sit super nos
semper. Per Dóminum etc.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo
(oder V. Dómine ...

R. Et clamor ...).

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Segen. Benedícat, et
custódiat nos omnípotens,
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus.

R. Amen.

Regína cœli, lætáre, ál-
lelúja.

Quia, quem meruísti
portáre, allelúja.

Resurrexit, sicut dixit,
allelúja.

Ora pro nóbis Deum,
allelúja.

V. Gáude, et lætáre,
virgo María, allelúja.

R. Quia surrexit Dómi-
nus vere, allelúja.

Oremus.

Deus, qui per Resurre-
ctiόnem Fílii tui Dó-
mini nostri Jesu Christi
mundum lætificáre digná-
tus es: præsta, quæsumus,
ut per ejus genitrícem Vír-
ginem Mariám perpétuæ
capiámus gáudia vitæ. Per
eúndem Christum Dómi-
num nostrum.

R. Amen.

V. Divínium auxílium
máneat semper nobíscum.

R. Amen.

Zum Schlusse: Pater
noster, Ave Maria und
Credo im Stillen.

Bemerkungen.

1. Die Mette sammt den Laudes des Gründonnerstags, Charfreitags und Charsamstags wird immer Abends vorher, vor eintretender Dunkelheit, im Chore gebetet.

2. Am Hochaltar wird der Teppich, das violette Antipendium, sechs Kerzen von gelbem Wachs vorbereitet, und wenn sich dort das allerheiligste Sakrament im Tabernakel befindet, wird dasselbe auf einen andern hiefür zubereiteten Altar getragen.

3. Vor den Stufen des Hochaltars an die Stelle, an der die Epistel gesungen zu werden pflegt, wird der Triangel mit fünfzehn Kerzen von gelbem Wachs gestellt.

4. Am Ende der Psalmen wird bis zur Vesper des Charsamstags das gewöhnliche Gloria Patri etc. *nicht* gesprochen.

5. Am Ende jedes der 14 Psälmen der Mette und Laudes wird je eine Kerze des Triangels, von der äussersten auf der Evangelienseite anfangend, dann zur äussersten der Epistel-seite übergehend, u. s. f. ausgelöscht.

Die letzte Kerze auf der Spitze des Triangels bleibt allein brennen. Unter dem Lobgesange *Benedictus*, den man stehend betet, werden vom Verse: *Ut sine timore an* nach je einem Verse die sechs Altarkerzen so, wie jene des Triangels, ausgelöscht. Beim Schlussverse: *Christus factus est* knien Alle nieder und wird das auf der Spitze des Leuchters noch brennende Licht brennend weggetragen und verborgen, bis der Psalm *Miserere* und die Oration: *Respice* beendigt ist. Hierauf wird ein wenig Geräusch gemacht und dann das verborgen gehaltene Licht wieder brennend auf die Spitze des Leuchters gesteckt, worauf Alle mit einer Verbeugung vor dem Crucifixe in Stille sich entfernen.

6. Dasselbe wird beobachtet bei den beiden anderen darauffolgenden Metten; nur dass dann der Altar ganz ohne Leintücher, Antipendium und Teppich sein muss, und nur die sechs Leuchter und das Kreuz darauf stehen.

7. Prim, Terz, Sext und Non werden vor dem Frühgottesdienste, die Vesper unmittelbar nach demselben, die Complet unmittelbar vor der Mette gebetet.

8. Nach der Vesper, während welcher die Kerzen auf dem Altare brennen, werden am Gründonnerstage die Altäre feierlich entkleidet. Der Celebrant spricht mit mittlerer Stimme die Antiphone: *Diviserunt . .* welche nebst dem Psalm *Deus meus* vom Chore fortgesetzt und mit derselben Antiphone beschlossen wird.

Beiblatt, blos zum Einlegen.

Am Schlusse einer jeden der sieben Tagzeiten wird kniend von Allen gebetet:

✠. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Am zweiten Tage wird hinzugefügt:

Mortem autem crucis.

Am dritten Tage noch das Folgende:

Propter quod et Deus exaltávit illum et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Hierauf folgt das Pater noster ganz im Stillen und dann der Psalm Miserere.

Psalm 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et á peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut

justificéris in sermónibus tuis, et vincas cúm judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam á peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus, * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me á fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas á me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apé-

ries: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedíssem úti-que: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta, * tunc im-

pónent super altáre tuum vítulos.

*Zum Schlusse ohne Oremus
die Oration:*

Respice quaésumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum, *dann leise* Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Im Verlage der **Stabel'schen** Buch- und Kunsthandlung
in **Würzburg** ist ferner erschienen und durch alle Buchhand-
lungen zu beziehen:

Gebetbuch in kleinem Format
mit großem Druck,
nebst einer Ausgabe in kleinem Druck.

Die Ruhe in Gott.

Ein **katholisches Gebetbuch** von Dr. Fr. X. Simmel-
stein, Domcapitular. Mit bischöflicher Approbation. Geziert
mit 4 sehr schönen Stahlstichen und vielen in den Text gedruckten
Bildchen auf feinem Velinpapier. 864 Seiten oder 54 Bogen stark.
9. Auflage. Preis broschirt 1 fl. 12 kr. oder 22 Sgr. Ge-
bunden in Kalbleder 3 fl. 24 kr. oder 2 Thlr.; in Leinwand
2 fl. oder 1 Thlr. 10 Sgr. Beide Einbände sehr elegant mit
Goldschnitt und reicher Deckenverzierung. Außerdem elegante
Einbände bis zu fl. 12. oder Thlr. 7.

Alphons Maria v. Liguori's

Elegante Ausgabe für Augenschwache mit großem Druck. 2. Auflage.	Besuchungen des allerheilig- sten Sacraments des Altars und der allerseeligsten Jung- frau Maria. Aus dem Itali- enischen übersetzt und mit vielen Gebeten vermehrt und herausgegeben von Jo- hann Adam Diez, Domvicar. Mit einem Stahlstich. 2. Aufl. 36 Bogen in kleinem Octav-Format auf feinem Papier mit großen Lettern ge- druckt. Preis 42 kr. oder 12 Sgr.
--	--

Diese Ausgabe soll hiermit als die reichhaltigste und wegen
ihres großen Drucks und schönem weißem Papier auch als die
leserlichste aller Ausgaben besonders empfohlen werden.

Triduum sacrum oder vollstaendiges Officium der letzten 3 Tage der hl.
Charwoche nach dem römischen Brevier Zum Gebrauche für Kleriker u.
Klosterfrauen. Für letztere namentlich mit deutschen Rubriken versehen

Würzburg 1864

Liturg. 1288 v

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10591805-9